

Nr 801

Av herr **Boo**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 40, med förslag till patentlag m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 40/1966 framlägges förslag till ny patentlag. Förslaget har fått en välvillig behandling av remissinstanserna och synes också enligt min uppfattning innebära en ändamålsenlig reglering av de tekniskt komplicerade problemen på detta område. De avvägningar som gjorts för att tillgodose såväl allmänna som enskilda intressen synes mig välgrundade. På följande punkter vill jag emellertid föreslå komplettering och ändring i förhållande till propositionen.

1. Som nämnts redan inledningsvis har de avvägningar som gjorts mellan det allmännas och den enskilde uppfinnarens rätt varit väl motiverade. Utvecklingen antyder emellertid, att vissa kompletteringar till nu gällande bestämmelser är befogade. Ett par remissinstanser har tagit upp frågorna om inrättande av någon speciell skyddsform för enklare uppfinningar, t. ex. konstruktionsförbättringar, samt ett tillfälligt skydd under den tid som åtgår för att undersöka exploateringsmöjligheterna för en uppfinning.

Det förefaller uppenbart, att det redan i dag finns behov av ett förenklat förfarande, eftersom en betydande andel av de objekt som patentsöks sedermera aldrig exploateras. Därigenom skulle också patentmyndigheternas arbetsbörda kunna lättas avsevärt. Genom någon form av tillfälligt skydd skulle vederbörande uppfinnare utan risk för sitt tillämnade exploateringsobjekt kunna ta kontakt med såväl exploateringsfirmor som olika myndigheter och företag. Dessutom kan de småuppfinningar som görs i större utsträckning ges möjligheter till exploatering. Med tanke på den ökade förslagsverksamheten i företagen och den breddade forskningsverksamheten måste ett förenklat förfarande och ett skydd under en begränsad tid övervägas.

2. Patent kan endast erhållas å nya uppfinningar. I propositionen föreslås att allt som är allmänt känt i princip skall ha betydelse för bedömning av en uppfinnings nyhet. Även innehållet i en äldre patentansökan skall anses som känt, även om denna ansökan först senare offentliggöres. Denna regel skall äga tillämpning även i fråga om flera ansökningar från en och samma sökande. En patentansökan måste emellertid stundom inges på ett så tidigt stadium att uppfinningen ännu ej är fullbordad. En mer utvecklad patentansökan behöver därför i vissa fall inges senare, och enligt gällande rätt möter detta ej hinder. Förslaget innebär däremot en inskränkning i möjligheten att söka patent på sådan vidareutveckling. Visserligen finns

möjlighet att i vissa fall söka tilläggspatent på förbättringar. Denna möjlighet är dock begränsad; kravet på enhetlighet måste nämligen upprätthållas, vilket innebär att tilläggspatent ej kan beviljas för en vidareutveckling av uppfinningen om den ej kunnat göras till föremål för underanspråk i den första patentansökan. Den föreslagna lösningen, som motiveras bl. a. med att en liknande regel upptagits i Europarådets lagkonvention och i EEC:s utkast till patentkonvention, mötte stark kritik från ett flertal remissinstanser. Då lagkonventionen numera ej innehåller någon enhetlig lösning av denna fråga och man inom EEC med stor sannolikhet kommer att välja en annan lösning, finns enligt min mening ingen anledning att för svenskt vidkommande frångå nuvarande regler, vilka fungerar tillfredsställande och fyller ett praktiskt behov.

Under åberopande av vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 40/1966 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag i syfte att komplettera den i propositionen föreslagna lagstiftningen med ett tillfälligt och förenklat skydd för uppfinningar i enlighet med vad i motionen anförts;

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring av propositionen att i enlighet med gällande rätt ännu ej offentliggjord patentansökan ej må anses utgöra nyhetshinder; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 22 mars 1966

Karl Gust. H. Boo (cp)